

se v fabriki vozov
Maribor, Mühlgasse 44
sprejmejo i. s. 2 ko-
larja, 2 kovača, 2
sedlarja in lakirerja.
Priučijo si tudi pod-
kovarstva. 61

z dobro šolsko izo-
brazbro se sprejme
v trgovini z mešanim
blagom **Franc Scho-**
steritsch, Št. Vid pri
Ptuju. 65

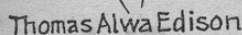
z dobro plačo izven
hiše ali pa tudi s
hrano in stanova-
njem se takej sprej-
mejo v fabriki vozov
Maribor. Mühlgasse 44

ki se razume na vsa
poljska dela, išče
službo pri večjemu
posestniku. Naslov
pove **uprava tega lista.**

za neko gospodarstvo
na deželi se sprejme.
Naslov pove **uprava**
tega lista. 58

Nabiralec pisemskih znamk plačuje najboljše cene za stara pisma, račune, ovitke pisem in časnikov, dopisnice, zalepke itd., proste znamke iz 40. do 70. let. Ponudbe pod „**Sammler** L 227“ na posredovalnico oznanil **Jos. A. Kienreich, Gradec, Sackstraße 4—6.** 60

Iznajditelj in fizik Tomaž Alwa Edison, katerega sliko danes prinašamo, praznoval je dne 10. t. m. svoj 70. rojstni dan. Edison bil je leta 1947 v Milanu (Chio) rojen. Prišel je svoje življenje kot časnikarski deček in je

postal pozneje telegrafist v Port Huronu, Stratfordu in Adrianu. Po različnih bivališčih dobil je končno višjo službo v brozjavnem uradu v Bostonu. Leta 1886 ustanovil je v Mento-parku pri Novem Yorku posebni laboratorij in v Novem Yorku fabriko za svoje aparate. Med njegovimi iznajdbami so najboljše fonograf, aerofon, mikrofon, megafon in prva rabna električna žarnica.

Kleiner Kreuzer „Geier“

A detailed black and white illustration of the K. M. S. 'Geier', a small cruiser. The ship is shown from a side profile, sailing on a choppy sea. It features three masts with complex rigging, including numerous stays and ropes. The hull is dark, and the ship has a single funnel. The background is a simple, textured grey. The text 'Kleiner Kreuzer „Geier“' is printed in a serif font above the ship.

nonov in dveh torpednih lancirskih cevi po 4,5 cm. Posadka šteje 184 moških.

za trgovino z mešanim blagom se takoj sprejme
pri firmi

M. Detoma,
Doberna (Bad Neuhaus).

Proda se na javni dražbi dne 22. februarja 1917 dopoldne ob 10. uri pri okrajni sodnji Slovenska Bistrica zemljišče vl. št. 49 d. o. Gornja Bistrica, ki sestoji iz hišnega in gospodarskega poslopja, zemljiških in gozdnih parcel v površinski meri 17 oravov. Drazbene pogoje si lahko pregledajo kupci pri e. kr. okrajni sodnji v Slovenski Bistrici.

V ogrski državni zbornici se je v sredo razpravljalo o neki interpelaciji poslanca Bela Kelemen o neodvisne stranke, ki se peča z našimi sanitetnimi uradbami na bojišču, z vojnimi dokladami onih oficirjev in mož, ki so dodeljeni pri vrhovnemu armadnemu poveljstvu, pri poveljstvih armad in sploh pri poveljstvih v pokrajinah brez nevarnosti zadaj fronte, nadalje s c. k. vojno-tiskovnim stanom, itd., ter ki konečno vpraša, kako vlada med vojno namenu primerno uporabo vojnih izdatkov kontrolira, kako bode to kontrola v bodoče izvrševala in kako se bode informirala glede premoženskega ravnanja v armadi.

V svojem govoru povedal je Kelemen marsikatero stvar. Pri nekem izletu v buđimskem gorovju v zadnji jeseni naštel je okoli 30 avtomobilov, ki so pač spadali vojnim liferantom, raznim centralam in gospodom od akcijske družbe vojnih produktov in v katerih so se vozile do zob z briljanti okinčane dame ter polizani gospodje na izprehod; bolnike in ranjence od in v fronto pa se v najžalostnejših kmetiskih vozovih spravlja, ker drugega voznega sredstva zanje sploh ni. Nemci delajo to vse drugače; rekvirirajo vse avtomobile, ki jih zamorejo dobiti, ali rabijo jih tudi za ničesar drugega nego za prevažanje ranjencev. Druga nesreča je vpkok in pljučih bolanih. Ako bolezen potem popolnoma izbruhne, se te ljudi ednostavno za fronto nazaj pošlje; naj infekcije v božjem imenu naprej razširjajo

Za fronto je zapravljanje denarja in denarne vrednosti navada. Mož na fronti pogreša mnogokrat najpotrebnejše; za fronto plava vse v razkošju. Nadalje tvori skoraj neverjetna cenost v glavnem stanu hudo nasprotje h grešni draginji v Budimpešti, najdražjemu mestu kontingenta. Razven cenosti v glavnem stanu pa pride, zlasti višjim oficirjem, naravnost ogromna vojna doklada v prid. Ne samo denar in imetje, tudi čast in odlikovanje; in oficirji v ognjeni črti imajo že tako svoje mnenje o na smrt dekoriranih oficirjih pri višjih poveljstvih. Zapravljanje za vojnihi dokladami presega res že dovoljeno mero, in neki feldmarsallajtnant,

rečimo: gospod pl. Höfer — dobiva pod tem naslovom in pod raznimi drugimi okoli 20.000 kron nad svojo plačo. Imenoval sem pl. Höferja, ker je njegovo ime ono najbolj imenovanega generala v naši armadi. Torej g. pl. Höfer je, kakor splošno znano, skoraj celo leto na Dunaju prebil in morda samo enkrat glavni stan posetil. Ves ta čas je bil na Dunaju, videlo se ga je hoditi v vojno ministerstvo in z velikim zanimanjem — „Höferja“ čitati, „Höferja“, ki nosi njegov podpis! Kaj naj se pri temu misli? Nemci so svoja poročila po resnici — po tistemu, ki jih je spisal — s Stein, Freytag-Loringhoven in z Ludendorff podpisavali. Zakaj nosi naše poročilo vedno le podpis pl. Höfer? Ali je na bojišču? Ne! In vendar naj dobiva ogromno vojno doklado? To je skoraj neverjetno! Tembolj neverjetno, ker stoji temu nasproti, da dobivajo sirote enega padlega junaka na mesec štiri krone oskrbnine. Tudi doklade gospodov oficirjev od avtomobilnega zbora so posebna stvar. Ti gospodje dobivajo celo svote, da si držijo konje. Zakaj? Ako ima že avtomobilski oficir kako nujno poročilo prinesiti in slučajno ni nobenega avtomobila prostega, je vendar vedno štabna kavaljerija na razpolagi, ta napravi to že prav dobro — zakaj potrebuje avtomobilist konja ali troške za vzdrževanje konja? Tudi je nezaslišano, kaj se godi pri tako zvanih okrožnih poveljstvih. Tu izvršuje 150 oficirjev in vojakov delo, ki bi je moglo prav lahko 10 do 15 oficirjev izvršiti. Pri Nemcih je tako. Pa pri nas?

Pri Nemcih izvršuje v vojno-tiskovnem uradu 10 do 15 ljudi delo, za katerega se uporablja pri nas desetkrat toliko ljudi. Nemci imajo tu nekaj oficirjev in 10 do 12 vojakov. Pri nas ima vojno-tiskovni urad enega generala, enega generalštabnega obersta, enega plackomandanta, več tucatov oficirjev in sto vojakov, ki vsi skupaj prav nič več ne storijo, nego tistih 15 Nemcev. Nemški vojno-tiskovni stan koštal je doslej samo okroglo en milijon, naš pa približno štiri milijone. V katerega interesu leži zdaj to brezmiselno zapravljanje denarja? Časniki delajo vendar na lastne troške in plačujejo svoje vojne poročevalce iz lastnega. Pač dobiva g. generalmajor pl. Hoen kot poveljnik vojno-tiskovnega urada, čeprav sedi že davno v dunajskem vojnem arhivu kot direktor, vojno doklado pridno naprej. G. pl. Hoen in njegovi oficirji so pod naslovom najrazličnejših zaslug najpisaneješe dekorirani... Na odpadkih se izgubi milijone kron, kakor se viře naših dohodkov sploh ne izrablja primerno. Tu je n. pr. kino, katerega glavni privleček so gotovo vojne slike. Namesto da bi se zdaj take slike pridno kolikor mogoče mnogim firmam oddajalo, je vojno ministerstvo vrednost milijonov tvorečo izključno pravico slik dunajski firmi Sascha-film po prav smešni ceni izročilo. Mimogrede omenjeno je lastnik te firme neki znani avstrijski aristokrat... (Štefan pl. Rakovsky zakliče: Grof Aleksander K o l o w r a t!)... Dobro bi bilo se zato zanimati, koliko se je iz izdaje kino-pravice sprejelo in ako skrbi armadno vodstvo, da se bodejo ti filmi, ki razglajajo slavo naše armade, povsod ne svetu razširili. Nemci vlečejo celo iz eksplozije „slepih krogel“ (Blindgänger) korist, ko napravijo o temu slike in jih potem na kino prodajo... V Ivanka-procesu prišlo je na dan, da se je moralo neki gotovi dami na Dunaju eno tretjino svote cene prodane govede izročiti. Iz tega sledi menda, da se v XIII. oddelku c. in k. vojnega ministerstva samo takim ljudem dobave oddaja, kateri od svoje koristi tudi do tisti dami oddajajo. Kdo neki ima to zanižanje v oddelku XIII?...

(Ta članek smo v dobesednem prevodu ponatisnili iz graške „Tagespost“ od pretekle nedelje, dne 11. februarja 1917. Članek vsebuje poleg tega le govor poslanca ogrske državne zbornice. Glasom postave so govori poslancev na Ogrskem kakor v Avstriji imunizirani, to se pravi, ne morejo se zapleniti. Iz tega stališča smo prepričani, da nam ostane ta članek. Op. ur.)